

103. Pot do življenjske popolnosti

1 Ko je precej časa kar najbolj strmel, je čarodej rekel: »Čudežno mogočni mladenič! Če nisi Bog, si ne morem predstavljati nobenega drugega boga, kajti nobenega od obeh tvojih dejanj ne zmore narediti ustvarjen in iz ženske rojen človek. Za to je potrebna prava Božja vsemogočna moč! To je moj kelih in nadvse dragoceni veliki diamant, ki ga ima le malokdo. Po zraku je moral priti semkaj in tako hitreje od strele premagati kar precejšnjo razdaljo. Poleg tega bi morali ob njegovem prihodu zaslišati kakšen šum. Toda nič od tega ni bilo; kamen je prispel ob največji hitrosti in tišini. Da, kako bi lahko človek sploh pomislil, da je mogoče kaj takega. Skratka, v tebi smo končno našli nam večno skritega Boga! Razen tvoje vsemogočnosti nas nič več ne spravi stran od tebe!

2 Rafael je odgovoril: »O vi, zdaj moji prijatelji in bratje, ne imejte me za nič več kot samo za po Božji milosti popolnejšega človeka, kakršni ste vi še zdaj. Kaj sem v primerjavi z Bogom? Najbolj nemočni nič od nič! Vse kar naredim, naredim samo po Božjem duhu, ki napolni mojo notranjost, ker je ta polna ljubezni do Boga in s tem tudi Božje volje. Kar potemtakem ta Božja volja v meni hoče, to se potem tudi zgodi; kajti Beseda in Božja volja sta tisto resnično pravo Nekaj, sta bit in obstoj vseh stvari in bitij ter tudi izvršeno dejanje samo.

3 V meni pa je le iskrica Božjega duha; toda povezana je z večno neskončnim Božjim duhom. In kar večno neskončni Božji duh hoče, to hoče tudi z Njim tesno povezana iskrica v meni, ki se je ves čas zavedam, in nič drugega ne more želeti, kakor le tisto, kar hoče Bog, in nato se v trenutku zgodi, kar hoče Božja volja v meni.

4 Tudi v vas je skrita ista iskrica, ampak tako kot v semenu živa kal. Toda dokler seme ne pride v zemljo, je kot mrtvo; šele ko se v zemljo odloži vse zunanje in materialno in se samo duševno-substancialno združuje z živim kalčkovim duhom, postaja takšen duh dejaven in dela čudeže, kakršne ste že nešteto videli.

5 Poleg tega mora materialni človek po svobodni volji svoje duše v sebi tako rekoč zatreti in uničiti vsa materialna prizadevanja. Ne sme biti več z nekakšno ljubeznijo navezan na nič posvetnega. Njegovo prizadevanje mora biti: Boga čedalje bolj spoznavati, Ga ljubiti, in razodeto Božjo voljo povsem izpolnjevati, četudi bo to še tolikšna žrtev za dušo in telo.

6 Tako postane Božji duh v človeku dejaven, kmalu izpolni vsega človeka, ga naredi podobnega Bogu in mu da vso moč in oblast ter večno, neuničljivo življenje.

[Janezov veliki evangelij](#)
[knjiga 7](#)